

Knappliga passaðu skógvarnir ikki longur

– Hetta varð okkum ein dýrur lærdómur, sigur Atli Gregersen, formaður í Havbúnaðarfelagnum

ALIVINNA

Aki Bertholdsen
aki@sosialurin.fo

– Tað var nógv, sum gekk galið í alivinnuni.

Atli Gregersen er formaður í Havbúnaðarfelagnum og hann sigur, at tað eru mong, sum mugu taka í egnan barm, nú alivinnan datt niðurfyri.

Hann serliga nú alingin bráðliga vaks so nógv, heldur hann at vit onkusvegna mistu tamarhaldið og tað stóra yvirlitið.

– Tá ið alingin vaks so nógvveftir fáum árum, var tað so nógva staðni, at skógvarnir ikki passaðu. Og úrslitið var hareftir.

Orsøkin til, at alingin vaks so bráðliga var sjálv-sagt, at prisurin var góður, so tað var ógvuliga lokkandi at fara undir aling.

Men formaðurin í Havbúnaðarfelagnum skilir støðuna fullvæl, tí talan var mangan um liv ella deyð hjá teimum einstøku alarunum og í nógvum førum stóð valið ímillum pest og kolera.

Men nú alingin er farin fyri bakka, vónar hann eisini, at vit hava lært av teimum mistøkum, vit hava gjørt.

– Men hetta varð okkum ein dýrur lærdómur, sigur hann.

Sjálvur ivast hann ikki í, at vit hava lært nógv, tí hesa seinastu tíðina eru nógv viðurskiiftin í alingini nógv betri skipað, enn tey vóru frammanundan, so heilt nógv av teimum mistøkum, sum vórðu gjørd fyri nokrum árum síðani, høvdu ikki kunnað endurtikið seg.

Skuldu lyft

fremstafingur fyrr

Kortini heldur formaðurin í Havbúnaðarfelagnum, at nú Búskaparráðið hevur tikið alingina upp, hevði honum dámað betri um ráðið hevði fremstafingur á lofti, aðrenn alt fór fyri bakka, heldur enn at koma aftaná.

Men hann heldur eisini, at Búskaparráðið hevur ikki sett trupulleikarnar í alivinnuni í rætt samanhang.

Hann visir á, at Búskaparráðið sipar til norsku Akvaplán-Níva frágreiðslu

– Vit skulu ikki leita eftir syndabukkum fyri at alingin kollsigldi: men allir partar eiga at taka við læru, og framyvir royna at bera okkum rætt at, sigur Atli Gregersen

ingina frá 2000, sum grundarlag fyri sínum atfinningum.

– Men hetta var ikki ein frágreiðing um sjúkuniðurbearing. Hetta var ein frágreiðing um umhvøvi.

Annars var tað longu í 1998, at Havbúnaðarfelag- ið royndu at fáa gongd á arbeiðið at seta sjúku-niðurbearingið tiltøk í verk.

Í hesum sambandi sigur Atli Gregersen eisini, at tað verður væl og virðiliga kannað, hvussu alingin ávirkar umhvøvið.

– Øll alibrúk skulu syrgja fyri, at góðkend kanningarfeløg, so sum Biofar í Kaldbak, skulu kanna botnin undir alistøðunum og alifjørðin sum heild. Hetta skal gerast á sumri, tá árin- ið frá alingini er mest.

– Tað er tað sama sum tá ið eldur er í einum húsum í tættbygðum oki. Verður hann ikki sløktur, breiður hann seg. Tað sama er við ILA. Verður sjúkur fiskur ikki tikin beinanvegin, breiðir smittan seg.

– Alarar halda at hetta er ein betri máti, enn at fylgja Akvaplán tilráðingini, sum gongur út uppá, at rokna út hvat okið toli. Men tað er ov lætt at gera stórar rokni- feilir, sum kunna gera at ein alur alt ov nógv ella alt ov lítið.

Valdu ímillum Pest og Kolera
Atli Gregersen sigur, at

hevði hetta verið einasta forkláring uppá, hví alingin fór fyri bakka, hevði trupulleikin verið nógv minni enn hann í veruleikanum er. Hinvegin ásnannar hann eisini, at umhvørvi og sjúkur eru samanhængandi, tí fiskur, sum ikki hevur tað gott, er nógv veikari mótev- gis sjúkum enn vanligt.

Men tað vóru eisini heilt onnur viðurskiifti, sum gjørdur sitt til at beina fyri alingini.

Eitt nú heldur hann, at tað gekk ov seint at taka fisk, sum varð sjúkur av ILA.

– Fær laksur ILA, er tað ógvuliga umráðandi at sjúki fiskurin verður tikin so skjótt sum yvirhøvdur gjørligt.

– Tað er tað sama sum tá ið eldur er í einum húsum í tættbygðum oki. Verður hann ikki sløktur, breiður hann seg. Tað sama er við ILA. Verður sjúkur fiskur ikki tikin beinanvegin, breiðir smittan seg.

Atli Gregersen sigur, at hetta eru viðurskiifti, sum tað álmenna átti at sett reglar fyri.

Hinvegin skilir hann eisini tann einstaka alaran, tí hjá honum er tað spurn- ingurin um at fara á heysin ella at yvirлива. Tí er tað væl skiljandi, at hann vónar tað besta og roynir at hava fiskin gangandi, so leingi, hann sleppur.

– Tí má tað vera tað al- menna, sum setir mark fyri,

hvussu leingi ILA sjúkur fiskur í mesta lagi kann verða verandi í ringunum.

Men hann visir eisini á, at tað hevur ikki verið lætt at avtaka laks í stórum nøgdum, tí ongin útgjerd var til endamálið.

– Í dag er tann støðan heilt óörvís, serliga í Sal- mon Proteins á Eiði nú kann taka ímóti avlivaðum og ella deyðum laks og nú eru slíkar reglar komnar fyri, hvussu skjótt ILA sjúkur fiskur skal takast.

Nú skulu í mesta lagi ganga 14 dagar, frá tí at sjúka er staðfest í einum ringi, til hann skal vera úr sjónum, men í ávisum fø- rum, kann tíðin longjast eitt sindur. Men tað verður helst so, at sjúkur fiskur kann undir ongun umstøð- um vera longri enn tveir mánaðir ella triggjar í sjón- um.

ILA er ein sjúka, sum byrjaði at gera um seg í Noregi tíðliga í áttatiárun- um og tey fyrstu árinu gjørdi hon nógv um seg har.

Síðani hevur smittan rakt alingina í Skotlandi og Kanada hart. Sjúkan var fyrstu ferð staðfest í Føroy- um í mars 2000.

– Norðmenn hava nú lært seg at liva við ILA, so- leidis at sjúkan í dag ger lutfalsliga lítlan skaða har.

– Hinvegin kunnu vit staðfesta, at skotar gjørdur tað, sum loysir seg best í longdini: Teir niðurbardu ILA við harðari hond. Varð

ILA staðfest, varð alt dripið við brestin og

ILA hevur nú ikki víst seg aftur í Skotlandi.

Í Kanada koppsett- u tey ímóti ILA. Har er ILA enn ein rættliga stórus trupul- leiki, tí teir hava enn ikki framt onnur neyðug tiltøk til at fáa tamarhald á smitt- uni.

– Tá ið sjúkan varð stað- fest í Føroyum, var tað neyvnan nakar ið ventaði, at tað fór at ganga so illa, sum tað gjørdi. Havbúnaðarfel- agið heldur at tað eru nógv, sum bera sín part av skyld- ini fyri, at tað gekk, sum tað gekk.

– Vinnumálaráðið kundi havt borið seg skjótari at Heilsuføðisliga Starvs- stovan kundi sett meira orku av til eftirlit og hvør einasti alari kundi havt gjørt fleiri ábøtur, sum minkaðu um ILA vandan. Samstundis kundi Løgting- ið havt játta meiri pening til sjúkufyribyrging og bank- arnir kundu verið varnari.

– Men tað eru ikki syn- dabukkar, vit skula leita eftir.

Harafutrimóti eiga allir partar at taka við læru, og framyvir royna at bera okk- um rætt at, sigur Atli Gre- gersen.

Sjálvur heldur hann ikki, at vit skuldu farið so harð- liga fram, sum skotar, tí tað hevði verið tað sama sum at koyrt alarar á húsagang, so hvørt, teir fingi ILA.

– Kortini mugu vit ásanna, at gjørdur vit sum

skotar, vóru fleiri alarar farnir á heysin, men aftur- fyri høvdu vit framvegis helst havt eina alivinnu í Føroyum.

Sjálvur heldur hann, at føroyskir alarar hava ásan- nað, at tað verður neyðugt at fara harðliga fram, tá ið ILA tekur seg upp.

Ójavnt smolt

Hinvegin er Atli Gregersen samdur við Gottormi Djur- huus í smoltið hevur ikki verið nóg gott.

Gottormur Djurhuus var so avgjørdur at hann segði í Sosialinum herfyri, at vit hava ongantið havt so mik- ið gott smolt, at tað var vert at seta út.

So avgjørdur er formað- urin í Havbúnaðarfelagnum ikki.

Men hann ásnannar, at dygdin í smoltinum hevur verið ójovn.

Hinvegin er hann ikki samdur í, at orsøkin er, at kynbótaarbeiðið hevur ver- ið ov vánaligt.

– Kanningar hava víst, at føroyskur laksur hevur ikki havt verri vakstrenginleik- ar enn norsk laksurin.

Hinvegin vaks smoltal- ingin rættiliga bráðliga. Vit fóru eftir fáum árum frá fimm milliónum smolt, upp í 18-20 milliónir smolt og í hesum tíðarskeiðinum var dygdin ójovn.

– Ein trupulleiki var, at vit hava so lítið feskt vatn, at vit neyddust at dúva upp á endurnýtslu og tað elvdi til nógvar trupulleikar sum gjørdi smoltið ógvuliga ójavnt í dygd.

Atli Gregersen sigur, at nú er støðan aftur nógv batnað. Smoltstøðirnar eru komnar yvir sínar barna- sjúkur og nú er smoltaling- in í Føroyum ímillum ta bestu í øllum heiminum.

Alarar koma heilt úr Kili at kanna eftir, hvussu vit ala smolt í Føroyum so nú halda vit okkum duga ótrú- liga væl at ala smolt.

Ov tætt ímillum

fiskarnar

Hinvegin er tað eisini ein sannroynd, at vit hava havt alt ov nógvan fisk, bæði í hvørjum aliringi og í hvørj- um alioiki.

– Tað er ein sannrond, at alt, sum verður trøngt sam- an, verður sjúkt, tí mót- støðuforið versnar.

Atli Gregersen sigur var tað neyðugt at trongja sam- an, skuldu vit í øllum førum havt syrgt fyri at

hildið tey ymsu ættarliðini av fiski burturfrá hvørjum øðrum.

– Men heldur ikki tað hepnadist, tí tað vóru ov nógvir alarar til ov lítil øki. Og tað er serliga hetta, at tað varð ov tætt ímillum fiskarnar, sum formaðurin í Havbúnaðarfelagnum hel- dur, er høvuðsorsøkina til, at vit vórðu so hart rakt av ILA, saman við tí, at smoltið ikki altíð varð so gott.

– Tað, at alingin vaks so bráðliga, skapti nakrar trupulleikar, sum vit ikki høvdu tamarhald á, men sum vit vónandi hava lært av.

Laksaprisurin

høvuðsorsøkin

Annars heldur Atli Greger- sen, at vit eiga ikki at gloyma, at høvuðsorsøkin til, at alingin datt niðurfyri, er, at laksaprisurin fall so nógv.

– Tað er alto so ikki bara í Føroyum at alifeløg eru farin á húsagang. Eisini í grannalondunum, Noregi, Skotlandi, Hetlandi og Ir- landi er ein ørgrynna av ali- feløgum farin av knóran- um.

Men tað lögna er, at alingin í Noregi er ikki minkarð, hóast stór alifeløg sum Pan Fish, kollsigla.

Formaðurin í Havbúnað- arfelagnum sigur, at tað er tí at bankarnir Noregi reka feløg víðari, sum annars eru farin av knóranum í teirri vón, at teir einaferð aftur kunnu selja tað við vinningi.

– Hetta førir so aftur við sær, at alingin í Norra ikki tillagar seg til eftirspurn- ingin á marknaðinum.

– Tí gongur illa at fáa laksaprisin uppáftur á eitt støði, sum ger at alarar vinna pening.

– At hesir bankar, á henda hátt, missa uppáftur meir, er lítul uggi hjá tí f- øroysku alivinnuni, sum bleiðir út.

Hann sigur, at eginognin í norsku alivinnuni er í dag negativ við umleið 1,5 milliard.

– Tað er ongin loyna, at skal vanligt figgingarluftfall aftur fáast í norsku alivinn- una, skal hon hava 7 milli- ardir krónur í nýggjum eginpeningi.

Føroya Havbúnaðarfelag vónar tiskil, at royndirnar hjá skotskum og írskum alarum at fáa ES at seta avmarkingar mótev- gis Noregi, fer at geva úrslit.

– Vit taka undir við hes- um, hóast tað fer at føra við sær, at kvota eisini verður sett á føroyskan laksa- útflutning til ES.

– Tað er tíverri ein sann- roynd, at tað er neyðugt at útboðið av laks í okkara leiðum verður stýrt. Og verða kvotur settar á okkaa útflutning til ES, verður útflutningurin farnu árinu

brúkt sum grundarlag og tað er væl hægri enn tað, sum vit fara at megna at útflyta aftur.

Ringt at spáa um

framtíðini

Annars heldur Atli Greger- sen at tað verður ringt at spáa um framtíðina hjá f- øroyskari aling.

Kortini sigur hann, at hesuferð sleppa vit undan nógvum av teimum trupul- leikum, sum hava verið.

– Eitt nú siga nýggjar reglar, at eitt alioikið skal leggjast stilt í nakrar mán- aðir, tá ið laksurin er tikin og at ættarliðini skulu skilj- ast sundur.

– Tað merkir, at hvør alari má hava mist trý øki. Og tá ið tað bara eru 20-24 alioiki í Føroyum, verða tað í mesta lagi sje- y-átta alarar í framtíðini.

Samstundis sleppa brunnbátar ikki longri at sigla ótarnaðir ímillum ali- økini, eins og nógv strang- ari reglar eru fyri blóðvatni o.s.fr.

– Vit hava fingið nýggjar reglar um sjúkufyribyrging, samstundis sum hugburð- urin í vinnuni er nógv broyttur.

– Harafutrat sleppa vit at koppseta ímóti ILA.

– Yvirhøvdur eru nógv hol tætt og tí haldi eg, at hvat sjúku viðvikur, verður alingin burðardyg- g.

Atli Gregersen sigur, at harafutrat eru teir farnir at hava smoltini eldri, tá ið tey verða sett á sjógv og sostatt verður fiskurin nógv styttri í sjónum og tað minkar nógv um vandan fyri sjúku.

Hann sigur at smoltið, teir settu út í Gøtu í vár, vígaði 200 gramm, har tað vanliga hevur verið 50 gramm.

Og fellið hevur ikki verið meiri enn eini 2%.

Hann sigur, at tað, sum smoltið er dýrari, verður spart aftur á sjónum.

– Men tað sum nú verður heilt avgerandi fyri f- øroyska aling í framtíðini, er um prisurin hækkar so frægt, at tað ber til at vinna pening, so at nakar fær hug at seta pening í alivinnuna. Sostatt skal laksaprisurin upp á einar 18-20 krónur fyri kilo, sigur Atli Greger- sen.

Ein máti at fáa prís- in upp, er at ES ásetur kvotu fyri norskan laks, sum er so lág, at prisurin kann fara uppáftur

Kvasirskeiðini:

Vilja hoyra um at loysa bleytar trupulleikar

Áhugin fyri skeið- unum, sum skeið- stovan Kvasir skipar fyri undir heitinum »Trivnaður á arbeiðs- plássinum« er misjavnur. Tað eru serliga skeiðini, sum viðgera teir sokallaðu bleytaru trupulleik- arnar, sum hava fang- að áhugan hjá fólki

SKEIÐ

Solby A. Eliassen

solby@sosialurin.fo

Nógv fólk hava teknað seg til skeiðini, sum snúgv seg um at skilja og loysa konfl- iktir, sjúkrafráveru og sál- arliga arbeiðsumhvørvíð, meðan hini trý ikki hava møtt so stórum áhuga.

Sam Jakobsen á Kvasir hevur ikki nakra frágreið- ing uppá, hví so er, men hann sigur tó, at tey á Kvas- ir kortini eru vælnogd við undirtøkuna sum heild.

– Vit vita, at slíkt tekur tíð at marknaðarføra slík skeið og at skapa áhugan, so vit kunnu ikki siga ann- að enn, at vit eru nøkulunda nøgd, sigur hann.

Tað hevur víst seg, at hóast ikki so nógv hava teknað seg til trý av skeið- unum, so hava nógv ringt og spurt seg fyri. Tey fregn- ast um skeiðið, hvat tað er um og so framvegis. Men so tekna tey seg kortini ikki.

Sam Jakobsen sigur, at hóast freistin at tekna seg er úti, so væntar hann fleiri fara at gera vart við seg. Tí enn eru um tveir vikur til skeiðini verða.

– Føroyingar eru ofta so seinir at tekna seg, men vit hava sett freistirnar, tí vit samstarva við danir á hesum økinum, og teimum dámur ikki, at ein ringir dagin fyri og avlýsir eitt tiltak ella skeið, greiðir Sam frá.

Tey, ið hava teknað seg til hesi skeiðini hjá Kvasir, eru

Sam Jakobsen á Kvasir letur væl at undirtøkuni til skeiðini, hóast tað bert eru trý av seks, sum hava fangað stóran áhuga ímillum fólk

Mynd: Jens K. Vang

serliga fólk í leiðslustørv- um. Tað vil siga stjórar, starvsfólkaleiðarar og so víðari. Skeiðini, sum Kvas- ir skipar fyri í døgnum 8. til 12. november eru hesi:

At loysa og skilja konfl- iktir, sjúkrafrávera – spill av góðum kreftum, sálarligt arbeiðsumhvørví og organisatiónsmenning, Temadagur: Heilsu- betnan á

arbeiðsplássinum og Ergonomiskt og psykiskt arbeiðsumhvørví.

Risa-hall hjá Sørvágs Laks

Ársrokskapurin fyri 2003 sýnir eitt hall á nærum 20 mió kr.

ROKNSKAPUR

Jákup Mørk

Kreppan í alivinnuni fekk enn eitt prógv á borðið, nú rokskapurin hjá Sørvágs Laks varð framlagdur.

Ikki minst er tað ILA- smittan á alibrúkinum, sum ávirkar rokskapin. Hetta hevur viðført, at goymslan er niðurskrivað

við 8,5 mió kr. Hartil hevur söluprisurin av laks verið ov lágur í farna ári, og tilsamans hevur hetta so givi eitt hall á 19.527 tkr.

Í ársfrágreiðingini sigur nevndin seg vera í samráð við ognarar um møguliga

skuldarumlegging, men enn hevur ikki borið til at staðfest, hvørt hendan verður veruleiki.